

[Miljøministeren]

ske og faglige initiativer, særlig i konventionerne.

Der synes ikke i dag at være tungtvejende grunde til at overveje nye konventioner eller samarbejdsorganer. Ændres denne situation f.eks. under arbejdet med at følge anbefalingerne i rapporten fra Brundtlandkommissionen op, vil regeringen imidlertid indgå i en fordomsfri diskussion herom.

I specialkonventionerne vil den politiske vitalisering, som er begyndt gennem ministermøder i Helsingforskonventionen og gennem Nordsøkonferencerne blive søgt fastholdt. Formålet skal være at give konventionsarbejdet en reel politisk prioritering og styring og forhåbentlig således fremme de konkrete resultater af arbejdet. Danmark har derfor tilbudt at være vært for en fjerde Nordsøkonference efter konferencen i Holland i 1990.

Regeringen vil endelig i henhold til dagsorden nr. D 28 løbende holde Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg orienteret om arbejdet i konventionerne og i de generelle samarbejdsorganer.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene:

Spm. nr. S 381

1) Til udenrigsministeren af:

Jørgen Tved (FK):

»Agter regeringen gennem sanktioner eller anden form for protest at tage afstand fra den brutale undertrykkelse, som israelske besættelsesstyrker udøver over for befolkningen i de besatte områder af Jordan og Gaza?«

Jørgen Tved (FK):

I den seneste tid har man daglig i pressen, i fjernsyn osv. fået reportager fra de israelske besatte områder af vestsiden af Jordan og i Gaza, der viser, med hvilken brutalitet man dér udøver sin besættelse. Det er efterhånden dokumenteret så mange gange, at ingen kan være i tvivl om, at alle menneskelige hensyn bliver til sidesat, og derfor ville det være på sin plads, at også den danske regering forsøgte at udnytte den goodwill, som man påstår Danmark har i Israel, til at få lagt en dæmper på eller helt få bragt besættelsen til ophør.

Jeg vil gerne vide, om den danske regering har planer i den retning, og i givet fald i hvilken retning disse planer går.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Regeringen ser med den allerdybeste bekymring på de seneste ugers tragiske begivenheder i de områder, som Israel har besat. Det er også en sag, der har været drøftet inden for det europæiske politiske samarbejde. Allerede før jul rettede den danske ambassadør i Tel Aviv på vegne af De Tolvy, mens vi havde formandskabet, i den såkaldte trojkasammenhæng, dvs. sammen med den belgiske og den vesttyske kollega og også EF-Kommissionens repræsentant, henvendelse til den israelske regering. I henvendelsen beklager De Tolvy dybt den hurtigt og alvorligt forværrede situation på Vestbredden og i Gazaområdet, og den israelske regering blev indtrængende opfordret til at gøre sit yderste for omgående at beskytte indbyggerne i de besatte områder i overensstemmelse med både folkeretten og menneskerettighederne.

Det retsopgør, der finder sted i forbindelse med urolighederne, giver også anledning til bekymring, og De Tolvy har i går over for den israelske regering taget afstand fra udvisningspolitikken, som er en klar krænkelse af Genèvekonventionen af 1949 om beskyttelse af civile personer i krigstid. De Tolvy har tilkendegivet deres uforbeholdne støtte til den resolution, som FN's Sikkerhedsråd for nylig har vedtaget – resolution nr. 607 – og vi har opfordret Israel til ikke at deportere palæstinensere fra de besatte områder.

Jeg kan tilføje, at det er regeringens opfattelse, at kun en bred politisk løsning, der tager hensyn til palæstinenserens ønsker og til deres legitime rettigheder, kan bringe en endelig afslutning på de stadig tilbagevendende uroligheder. Vi har opfordret alle berørte parter til at iværksætte en international fredskonference med henblik på en sådan politisk løsning, og indtil en sådan foreligger, er det Israels ansvar at sikre menneskeværdige vilkår og respekt for folkeretten i de områder, de har besat.

Jørgen Tved (FK):

Jeg bemærkede, at udenrigsministeren talte om de seneste ugers begivenheder. Nu har besættelsen varet i 20 år, og derfor er det måske